

Megjelenik minden hó 1 én.
Előfizetési díj egy évre 3000 K.
Amerikában az előfizetési díj
portóval 2 dollár.
Tíz példányt portómentesen küldünk.

A PÜSPÖKIMETHODISTA
EGYHÁZ KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
WALLRABENSTEIN JAKAB
Nyiregyháza, Dessewffy-tér 10. sz.
Hóva a kéziratok és előfizetések küldendők

Sirfeliratok predikációja.

Mindenszentek napján az emberek seregestül kitódulnak a temetőbe szeretteik sírjához. Ilyenkor a csendes temető megelevenedik. Majdnem minden sírnak vannak ilyenkor látogatói, kik virággal, koszorúval, égő gyertyával díszítik halottaik sírjait. Máskor az emberek félnék a temetőtől, mert az enyészetre, a halálra, a mulandóságra emlékezteti őket, de ma, nem félnek, mert tömegesen vannak ott.

Menjünk ki mi is a temetőbe s lássuk, mit tanulhatunk. Mindenszentek napján a mulandóság, a gyász, a szomorúság, az emlékezés helyén. Rengeteg népet látunk a sírok között. Fialalokat, öregeket, szegényeket, gazdagokat. Vajjon a halottak mit gondolhatnak ilyenkor? Tudnak-e erről? Örülnek-e a virágnak s látogatóiknak?

Ma ne nézzük az élőket, se a feldisztatott sírokat, hanem gondoljunk inkább a halottakra, az elmulásra, az örökéletre. Mivel az élők sokszor még a temetőben is alakoskodnak, ne hallgassunk ma rájuk, mivel a halottak beszélni nem tudnak, hadd szóljanak helyettük a sirfeliratok. Megállunk egy homokkőkeresztnél. A felirat rajta jól olvasható. «Itt nyugszik V. S., született 1730. május 3-án, meghalt 1776. január 7-én. Béke hamvaira.» Tehát már 150 éve, hogy itt nyugszik. Hol van az édesanya, ki valaha szerette őt, hol a felesége, hol a gyermekei, kikkel valamikor boldogan, avagy boldogtalanul élt? Van-e ma még valaki leszármazottja? Vajjon mi lehetett V. S. földi életében? Földmives vagy magasrangú hivatalnok? Gazdag vagy szegény? De akárki, és akármi volt a kereszt tövében nyugvó ember, csak földi vándor volt, aki mindent litthagzott. Multja nem érdekel annyira, inkább az érdekelné bennünket, hogy hol van s: mit csinál az ő halhatatlan lelke? Van-e nyugalma, örök élete? Vagy ta-

in ott bujdosik valahol a seolban és nincsen nyugalma sem éjjel, sem nappal már 150 éven keresztül? És vajjon meddig tart ez még így? Örökké? Hol vannak hozzátartozói, barátai, nem segíthet rajta senki? Vajjon ismerte-e Jézust, az embernek eme legjobb barátját? Ha Jézus volt-e földön barátja, akkor tudjuk, hogy V. S. boldog. De nagyon félek, hogy ez nem így van, mert a kereszt alá írt «Béke hamvaira» mást sejtet velem. A felirat szerint csak «hamvainak» van békessége. Mily borzasztó, ha a hamvak békében pihennek, a lélek pedig borzasztó kínokat szenved ott, hol sötétség honol, ott, hol jajgatás és fogagnak csikorgatása van.

De menjünk egy másik sírhanthoz. Egy kis márványkereszt előtt álljunk meg. Rajta e felirat: «Itt nyugszik Istenben boldogult N. élt 9 évet.

Kegyetlen volt a halál,
Visz, akít talál,
Nem állt a szóra,
Mikor fejtült a jóra.»

Isten akaratába nehezen tud belenyugodni a te bánatos jó anyád.» Mily üres szavak! Mintha nem is keresztényen anya volna, aki gyermekét gyászolja. Semmi remény, semmi hit nem sugárzik e szavakból! Oh te szegény édesanya, ha ismernéd azt, ki a feltámadás és az élet, Jézust, az tudna téged vigasztalni és az azt mondaná néked is: «Asszony, ne sírj!» De menjünk tovább. Egy szép szürke márványoszlopnál állunk meg. A márványon a következőket olvashatjuk: Itt nyugszik N. N. Isten veletek jó feleségem és gyermekem. Ne busuljatok, ne sírjatok. Isten akarta ezt így, kinek akaratába belenyugszom én szépen. Itt nyugszom e csendes temetőben, a viszontlátás reményében. Isten veletek! Ebből a feliratról már több keresztényen hit sugárzik felénk, de még mindig

hiányzik belőle az igazi evangéliom, hiányzik a feltámadás és örökéletbe vetett hit! Ettől nem messze valami előkelő, fekete márványoszloppal díszített sír. Egy 27 éves fiatalember síremléke. Az aranybetűs felirat ez: «Nem sokat élveztél a világból, rövid volt az élted, hosszú a szenvedésed... Jó éjszakát, nyugodj békében! Hát hogyan, az éjszakába ment? Bizony sokan, ha meghalnak, a reménytelenségnek éjszakájába mennek, mert nem ismerték Jézust, a világ világoságát! De vajjon jó éjszakájuk van-e azoknak, akik Jézus nélkül halnak meg?»

Most pedig menjünk át a temetőnek egy távolabbi részébe. Itt nem sok keresztet találunk. Ami van is, mind egyszerű fakereszt. Nézzük, mi van ráírva. Mindjárt a legelső az olvassuk: «Krisztus az én éltém, a halál pedig nyereségem.» Oh de örülök, hogy végre igazi evangéliumra bukkantam! A mellette levő keresztlen azt olvassuk: «Én vagyok a feltámadás és az élet!» Egy harmadikon meg azt olvassuk: «Jézus Krisztusunk vére megtisztított engem minden bűntől!» Amerre járok s olvasom az egyszerű fakeresztok sírfeliratait, mindegyiken mély hitre valló bibliai mondásokat olvasok. A temető ezen részében érzem csak magam úgy, mintha keresztényen temetőben volnék, ahol olyan emberek alusszák síri álmukat, akik életükben ismerték, szerették és követték Jézus Krisztust. Mikor érdeklődöm, hogy a temető ezen helyén kik vannak eltemetve, azt a felvilágosítást nyerem, hogy

ez a hívők temetője, akiket a többi emberek még halálukban sem akartak maguk mellett tűrni. Felém jön egy éltebb néni. Tőle próbaképen szintén megkérdezem, hogy milyen temető ez, ahol most járunk. Mire a néni azt feleli: «Ez kérem a *hitetlenek* temetője, tetszik tudni, azoké az *ujhitűek*! Én eléget tudtam ebből a feleletből. Elgondolkodtam, hogy míg a díszes kripták, márványkövek közt haladtam, egyetlen oly sírfeliratot nem láttam, amely Krisztusról szólt volna, s mikor az egyszerű fakeresztok közt mentem, a néni szerint a «hitetlenek» temetőjében, akkor minden egyes sírfeliratról Jézus neve, a feltámadás és örökéletbe vetett hit nézett rám. Itt oly jól, oly otthonosan éreztem magam, Tudtam, hogy akik itt eltemetettek, azok Jézus Krisztussal egysültek volt életükben s halálukban is. Tudtam, hogy a néni összetévesztette a hitet a felekezettel. Tudtam, hogy ezek a «hitetlenek» a Jézushoz megtért «hívők».

Gondolj a halálra! Gondolj saját hajódra! Gondolj arra is, kinek vagy a követője? Jézusé avagy a világé? Megtért hívő vagy-e, avagy a világhoz ragaszkodó hitetlen? Gondolj arra, hogy Jézus az élet, a Feltámadás! Hirdesse már újjáalakult életed, ne csak a sírfeliratod, hogy te boldog voltál Jézus Krisztussal földi életedben s boldog vagy vele együtt odaát az Atyának hajlékában!

Sch. J.

Húsz érv a megtérés ellen.

XIII.

„Hívő szüleim voltak.“

Ez nagy isteni kegyelem, ha hívő szüleid voltak. Akkor már gyermekkorod óta ismered a bibliát. Hány gyermeknek nincs meg ez az alkalma. Hányan vannak, akik gyermek korukban nem hallanak semmit az isteni dolgokról s bibliát nem is látnak a szülői házban. Ima és biblia nélkül nőnek fel. Szegény gyermekek!

Neked tehát jobb dolgod volt. A te szüleid hívők voltak, akik az Ur dolgára hívták fel figyelmed már gyermekkorodban. Ez igazán nagy kegyelem! Vajjon hálás vagy-e ezért, hogy ilyen kegyelemben részesültél?

Mennyi büntől maradtál tiszta, mert szüleid óvtak, védtek. Mi mindent látnak s hallanak sokszor otthon a gyermekek! Hová el nem cipeli sok szülő a gyermekét. Igen sok gyermek éppen a szülőjéről tanul rosszat. Egyszer egy szocialista ujság karácsonyi száma akadt a kezembe. Abban egy förtelmes tartalmu ének volt erre a melódiára: «Csendes éj, szentséges éj.» Hogy örültek a szülők, hogy gyermekeik velük együtt énekeltek a förtelmes szavakat. Vannak szülők, akik erre képesek!

Ilyen veszély téged nem fenyegetett. Éppen

azért különös módon felelős is vagy azért, hogy szüleid hívők voltak. Nem mentegedj azzal, amit más szokott mondani: »Nem tudtam.« Te gyermekkorodtól fogva tudtad a bibliát!

Megtérésre azért neked is szükséged van, ha hívők is voltak szüleid. Itt is áll, hogy akinek sok adatott, attól sokat is kívánnak.

Szüleid hitére nem hívatkozhatasz. Mert li szén a hit »privát ügy«, ahogy a szocialisták szeretik mondani. Mindenkinek szert kell tenni személyes hitre. Senkisémet hihet a másik helyett. Senkisémet bujhatik egy más valakinek a hite mögé. Mindenki személyesen áll Isten előtt s Igéjének követelése előtt. Lehet, hogy megtérése nem történik úgy, hogy hirtelen szakítasz a világgal, szinte máról-holnapra, mert nem éltél oly csunya világi életet, mint mások, de meg kell térned, éppen úgy, mint a nagy bűnösnek is meg kell térnie.

Ismerek egy papot, aki eljárt egy evangélistának előadásaira s ott nagyon ingerült lett. De egy nap eljött az evangélistához négy szemközti beszélgetésre s azt mondta: »Ma meg akarok térni, éppen úgy, mint a legnagyobb bűnös megtér.«

Es ez így van jól. Mindenkinek meg kell térni, neked is, akinek hívő szülei voltak. Ha meg nem térsz, akkor hívő szüleid, vallásos nevelésed dacára is elkárhozol örökre.

HIREK.

Biblia-kurzus Budakeszin

Ez évben is női biblia-kurzus volt a gyermekakció befejezése után, mint az előző két évben. Az Ur Lelkének munkája valóban érezhető volt közöttünk.

A kurzust Funk testvérünk nyitotta meg szeptember 5-én I. Kor. 13. fejezet alapján. Azután Kreutzer testvér beszélt a csendes magány szükségességéről, reámutatott arra, hogy akik az Isten országa ügyében a legtöbbit munkálkodtak, órákat töltöttek a magányban, az Istennel való közösségben. Szalós testvérnőnk szintén a nyugalom szükségességéről beszélt. A délelőtti és délutáni bibliaórákat dr. Szalósné a reggeli és esti áhitatokat dr. Szalós és Kreutzer testvér tartották. A gazdag anyagból csak egynéhány jegyzet:

Isten a mindenséget semmiből teremtette, nekünk embereknek is előbb semmivé kell lennünk Isten előtt, hogy valamit alakíthasson belőlünk az Ő dicsőségére.

Az Ur szent vérének különböző hatása van. I. A múltban elkövetett bűnöket eltörli, a vér bűneinkért engesztelést szerez. II. Megtisztulás a bűntől a vér által, lehetséges. Jézus vére erősíti bennünk az Ur szerinti ujembert. III. Ha Isten Leike által újjászülettünk, új emberek va-

gyunk, de ha Isten gyermekei vagyunk is, kénytelenek vagyunk a lét szükségletei miatt a világgal érintkezni. Ez az érintkezés azonban többé-kevésbé mindig beszennvez bennünket s ezért szükséges, hogy naponként megtisztuljunk bűneinktől az Ur Jézus vére által. Ha ezt elmulasztjuk, a lelki növekedésben megakadunk. A bűntől való megtisztulás az Ige és a vér által történik. «Ti már tiszták vagytok ama beszéd által, melyet szóoltam néktek.» A lelki életben éppen úgy fennáll a fejlődés törvénye, mint a testi életben. A Szentírás beszél gyermek, ifju és férfi korról a hitéletben. A gyermek, ha normálisan fejlődik, lehet tökéletes a korához képest. Erre a lelki tökéletességre minden Isten gyermekének kell törekedni. IV. Isten nem kézzel csinált templomokban lakozik. Ő élő tempomot akar és ezaz emberi szív. A mi szentélyünk az Ur Jézus, Ő általa van meg a kapcsolatunk az Atyával.

Ha újjá születünk, Isten gyermekei vagyunk, Isten háziatársához tartozunk. Ha az újjászületés megtörtént, megkezdődik az isteni élet, a harc a bűn ellen. Két természet küzd egymással, isteni és ádami természet. Ezt nevezi Pál apostol az ó- és ujember harcának. Miután a Szentleket elnyertük, vigyázzunk, hogy meg ne szomorítsuk. Az Ő feladata az, hogy ádami természetünket holt állapotában megtartsa, hogy bennünket a Krisztus képére alakítsa. Krisztus az Ő tökéletességét az engedelmesség által érte el. Ha az

Csak gondold el mily borzasztó lenne örökké elkárhozni. Szüleid a menyben, te pedig a pokolban. A gazdag emberről és a szegény Lázártól szóló történet mutatja, hogy lehet a pokolból a menyországba látni. Hisz a sötétből lehet a világosságra nézni s látni; de fordítva nem. A gazdag ember látja a szegény Lázárt Abrahám ölében a dicsőségben. Gondold csak el, hogy látnád édesanyádat a menyben s te örökre el vagy tőle választva, az örök gyötrelim helyén. — Talán ezt akarod?

Oh, én szüleid emlékére kérve kérlek, add szivedet az Urnak!

Ha játszol a kegyelmi idővel, majd ott tölöd az örökkévalóságot, ahol sirás és fogaknak csikorgalása vagyon! Majd visszhangzik a pokol önvádjaiddal: Mért nem tértem meg! De akkor már késő lesz!

Ma azonban még megteheted. Ma még kegyelmet nyerhetsz! Gondolj gyermekévedre! Mily boldog voltál akkor. S ma?

Oh, jöjj vissza, boldog gyermekkorodba. — Térj meg éppen hívő szüleidre való tekintettel. Add át te is szivedet az Urnak, mint ők. Ne élj csak névleges keresztyén életet, hanem lépj élő hitközösségbe az Üdvözítővel.

Isten önmagát Abrahám, Izsák és Jákób atyjának mondja. Így Ő a te szüleidnek is Istene

volt. Ők Istennel személyes viszonyban állottak. De te még nem. Ami önéd élet volt, az tenálad csak forma, szokás. A te vallásosságod nem igazi élet, csak külső utánzása szüeid élő vallásosságának. Külső vallási ceremónia, belső tartalom nélkül.

De az igazán nem ér semmit. Neked a bárány véreben megmosott menyegzői ruhára van szükséged, ebben megállhatsz egyszer az Ur előtt, de a vallásos szokások és ceremóniák ruhájában nem.

Mindezek után ne mondd, hát többet: nem kell megtérnem, mert hívő szüeim voltak. Mondd inkább azt: »Meg akarok, meg kell térnem, mert szüeim is megtért hívők voltak. Ne várjanak odaát hiába én reám. Velük együtt akarom tölteni az örökkévalóságot! Igen Uram Jézus, ime hozzád jövök, mint megtérő bűnös, hogy megtérj hívő szüeimmel egykoron együtt lehessék!»

XIV.

„A bibliában nem hiszek.”

Nem? Ez más szavakkal azt jelenti, nem hiszed, hogy a biblia Isten szava? S ameddig be nem bizonyítja valaki, hogy a biblia az Isten szava, addig nem is cselekszed azt, amit a biblia mond. Ugye, így gondolkazol?

1926. XI. 1

Urban maradunk, nem vétkezünk, az öszön az Isten iránti engedelmisségre sokkal nagyobb, mint a bűnre. Az Isten Igéjében az engedelmségnak vannak a legnagyobb ígéretei. Engedelmeskedni Istennek többet ér, mint áldozatot hozni. Ha nincs győzedelmes hitéletünk, úgy biztos, hogy az engedetlenség állja ennek útját.

Az Ószövetségben olvassuk, hogy aki egy halottat megérintett, tisztátalanná vált. Ilyen halott minden természetes ember az ő bűneiben. Sőt, ha a mi ömberünket érintjük, tisztátalannokká leszünk. Ha Isten gyermeke az ömber szerint cselekszik, vétkezik; mert miután újjászülöttet, nem kell neki vétkezni. Az új ember magát Istent akarja bírni, kevesebbél nem elégszik meg. Ha az Ur gyermekeivé lettünk, a Szentlélek vezérlete alatt vagyunk. Ez az isteni Lélek azonban igen érzékeny, egy tapodtat se megy tovább, ha nem engedelmeskedünk Néki. Vannak egyének, akiknek már bizonyos tapasztalatuk van az Urról, de egyszer csak megakadnak, se előre, se hátra. Vigyázni kell az Ur gyermekének, hogy az Ur lelkét meg ne szomorítsa engedetlenséggel.

Az Ur azt akarja, hogy a szentélyben lakozzunk. Az oda vezető út a Jézus vére, a szentély függőnye, kárpítja a Krisztus teste. Az ószövetségben a szentélyhez vezető út az oltár volt. Ott nyilatkoztatta ki magát az Ur, ahol oltárt építettek. A papok, akik az oltár körül szolgáltak, megszentelték magukat, hogy az Ur meg ne

eméssze őket. Az ószövetségi oltárok előképei a keresztnak, amelyen az igazi husvéti bárány a Krisztus megáldoztatott. Az égőáldozati oltár volt az ajtó a szentélyhez, ezen reggel és este áldoztak. Az állanak tisztának, hibátlannak kellett lenni, másképp nem szolgálhatott engesztelésül a bűnökért. Ami az Urnak szenteltetett, arra reá nyomták a szentély bélyegét és nem szolgálhatott világi céloknak. Minden elsőszülött az Uré volt (ember, állat, a termés zsengéje). Az Ur nálunk is az elsőszülöttet, természetes emberünket akarja birtokába venni. A megváltás célja az, hogy a szentélyben lakozhassunk. A mi szentélyünk az Ur Jézus, Ő volt az a hely, ahol Isten lakozott, tesztileg, Ő volt az első élő temploma az Atyának.

Az Ur vére szükségünk van folytonosan, mert e jelenvaló gonosz világban élvén, hamar beszennyeződik a mi lelkünk.

R. M.

— **Kérelem.** Ezen kérelmet csak az igazán nemesen érző és felebarátjait igazán szerető embertársainkhoz intézem. Egyházunk azt az elhivatást érzi, hogy magyar hazánkban egy szeretet intézményt létesítsen az *eskórosok és hülyék* részére. Ezek az emberiségnek azon szerencsétlenjei, sokszor megvetettjei, akikkel még a saját hozzátartozók sem szokták valami nagy szeretettel bánni. A hülye családtagot rejtegetik, eltitkolják s szégyenkeznek miatta. Teher, akitől nem igen lehet szabadulni. Mi éppen az ilyen

Nos hát akkor nézzünk utána, hogy is állunk a bibliával. Erdemele hitelett vagy sem?

Annyi bizonyos, hogy a biblia Igényt tart arra, hogy mi Isten szavának tartsuk. A bibliában igen sokszor fordul elő ilyen kifejezés: »Ezt mondja az Ur«, vagy ilyen: »Az Ur Igéje ezt mondja«. Ilyen kifejezések más könyvekben nincsenek. A biblia Isteni üzeneteket tartalmaz az emberek számára.

Két eshetőség van! A biblia tényleg Isten szava, s akkor jobb és fontosabb minden más könyvnél. Vagy pedig nem Isten szava, akkor meg rosszabb minden más könyvnél, mert akkor hazugságokat tartalmaz. A bibliát nem lehet más könyvekkel egy sorba helyezni. Az tény. Az is tény, hogy a biblia valami egész különös könyv. Vagy különösen jó, vagy különösen rossz.

Nincs a világon könyv, amelynek annyit el-lenc mondottak volna, amely annyit szenvedett volna, mint a biblia. A kritika késével úgy szét boncolták, mint a holttestet szokták az orvosok szétboncolni. A gunynak maró folyadékával öntötték le. A hatalomnak kalapácsával is lesújtottak reá. Száműzték és láncra verték. Máglyán elégették. S csodálatos valami, ez a lenézett, megvetett, üldözött, agyonkínzott könyv még mindig megvan s nem úgy néz ki, mintha napjai megvolnának számlálva.

A francia Voltaire, aki Nagy Frigyes idejében élt, azt mondta a bibliáról: »Száz év múlva nem lesz kereszténység, biblia májd csak a ritkaságok közé tartozik s legfeljebb muzeumokban lehet találni!«. A száz év, amiről Voltaire beszélt, elmúlt; ő maga hitetlenül veszett el. Az a ház pedig, amelyben lakott, az ma a genfi biblia társulatnak raktára s tele van bibliákkal a pincétől fogva egészen a tetőig. Voltaire halott, de a biblia él!

A római pápa már többször átkozta el a bibliatársulatokat s megtiltotta a bibliaolvasást. Mikor 1870-ben az olasz király csapatai véget vetettek az egyházi államnak s bevonultak Rómába, a csapatok előtt egy kis kocsin haladt, amelyet egy fehér kutya húzott. Ezen a kis kocsin ott volt a biblia. Abba a városba, mely oly sokakat üldözött a biblia miatt, legelsőnek a biblia vonult be.

Néhány évvel ezelőtt Amerikában revidálták az Újtestamentumot. Amikor elkészült a munka, egy bizonyos napot tűztek ki, melyen megvehető. S mi történt? New-Yorkban voltak emberek, akik egy könyvért 5000 dollárt kínáltak, hogy egy pár órával a megjelenés előtt megkaphatják. A kiadás napján New-Yorknak utcái zsúfolásig megteltek kocsikkal, melyek a könyvre vártak. Egy pár pillanat alatt száz, meg száz-ezer példányt adtak el. Azt is megtették, hogy

megvetettek szeretnők testi és lelki gondozásba venni, hogy ezáltal úgy rajtuk, mint hozzátartozóikon könnyítsünk. E célból egy remek fekvésű házat vásároltunk, a nyiregyházi erdő mellett, amely kiinduló pontja lesz, az életbe léptetendő nagyarányu szeretetintézménynek. Hogy ezt az intézményt jól megalapozhassuk, felszerelhesük, életbeléptethessük, még igen sok pénzre van szükségünk. Aki szeretné előmozdítani, hogy magyar hazánkban minél előbb legyen egy »Menhely az eskórosok és hülyék« részére, azt kérjük, juttassa e szent célra szóló adományait szerkesztőségünkbe. Mi a szavakban álló keresztlyenség helyett, szeretnők a tettekben kifejezésre jutó keresztlyenséget gyakorolni, Jézusnak ezen szavaira gondolva: »Amit cselekedtek eggyel az én kicsiny atyámfiai körül, én magammal cselekedtetek.«

— **A déli methodisták** Csehországban gyönyörű missziót végeznek. Julius 6—9-ig Prágában gyűléseztek s beszámoltak munkájukról. Jelentésük szerint 27 kerületük van, 34 állomásuk, 15 kápolnájuk, 10.130 tagjuk. A prédikátorképző iskolában 22 tanuló tanul. Tíz sátorral dolgoztatnak. Tekintve, hogy csak pár éve dolgoznak a methodisták Csehországban, ez igen szép eredménynek mondható.

— **Kerületi gyűlés** volt szeptember 7—9-ig Veliki-Beeskereken, a jugoszláviai prédikátorok számára. Következő témákról tartottak előadások:

«L. S. Jacobi életrajza.» «Missziói előadás Indiáról», «Szombat-e vagy vasárnap?», A reggeli bibliaórákban Máté 4., 1—11. tárgyalatott. Esténként pedig Mayr F. és Drumm prédikátorok szolgáltak az Igével a nagyszámban összegyűlekezett hallgatónak. A konferenciái résztvevők nagy áldást nyertek ezen a két napon. Az Urnak legyen érte hála.

— **Szebele György** veliki-beeskereki prédikátor, ha semmi akadály nem jön közbe, december havában Dombóvárott, fog evangélizálni. Örömmel várjuk.

— **Aratási hálaünnepély** volt Sekiesen október 31-én, Nyiregyháza október 31-én, Miskolcon október 17-én, Budapesten október 17-én, Dombóváron október 17-én. Az egyes gyülekezetek aratási hálaünnepélyéről később számolunk be.

— **Halottak napjára alkalmas rőpiratokat** igen olcsón a Ker. Könyvesháznál (Budapest, Felső erdősor 5.) lehet szerezni. Több gyülekezetünk a temetőben ezrével osztogatja e rőpiratokat halottak napján.

— **A Biblia nagy terjedése Magyarországon.** A Brit és Külföldi Bibliatársulat nyomtatásban kiadott jelentése szerint Magyarországon 1923-ban 12.600, 1924-ben 16.541, 1925-ben pedig már 26.885 Bibliát, illetve bibliai részt sikerült elhelyezni Magyarországon; pedig a társaság csak négy könyvterjesztővel dolgozik. Egész Európá-

Máté evangéliumának első fejezetétől egész a római levél végéig, összesen 118.000 szót megsürgönyöztek New-Yorkból Chicagóba (ez volt eddig a legnagyobb sürgöny, amit valaha feladtak) csak azért, hogy 24 órával előbb kaphassák meg a vasárnapi lapok, mintsem a vonat elvitte volna.

Neinde csodálatos, hogy egy olyan könyv, melyet annyiszor elítéltek, megvetettek, megcsúfoltak, holtnak mondtak s kigunyoltak, mégis így mozgásba tudja hozni az embereket? A hitetlenségnek minden eddigi kritikája s erőkődése éppen annyit ért el, mintha egy kis fakalapáccsal neki támadnának egy nagy szikla hegynek, avagy, mintha egy erős várnak sáncait főtt borsóval lövöldöznék.

Ez a csodálatos könyv él s túléli támadóit és kritikáit. A biblia minden eddigi támadója megszegyenyült s a biblia a mai napig ifjúi erejében és szépségében áll előttünk. Alig van már nyelv a világon, melyre le ne fordították volna. Ez óriási eredmény.

Az is érdekes jelenség, hogy a biblia támadói ott érzik csak magukat biztonságban, ahol a biblia van.

Egyszer egy hajó a Déli tenger egyik szigeténél zátonyra került. Egy matróz, aki azelőtt

már megfordult ezen a szigeten, tudta, hogy emberevők lakják. Ez nem volt kellemes felfedezés. Igen nagy vigyázatra volt szükség. A matróz egy magaslatra ment, hogy kicsit körülnézzen. Egyszerre társai nagy örömkriáltást hallottak. A matróz ugyanis egy kis templomtornyocskát fedezett fel! Máskor nem adott sokat a templomra, de most ez a torony megnyugtatta őt afelől, hogy nem lesz bántódásuk.

Évekkel ezelőtt egy hitetlen fiatal ember nagybácsiával nagyobb gyalogtúrát tett. Egy este magános vidéken álló házban kellett éjszakázniok. A házigazda torzonborz haja s szakállja nem kellett valami nagy bizalmat az idegenekben, úgy, hogy pénzükért és életükért aggódtak. Összebeszéltek, hogy felváltva virrasztanak. Ejjélig a fiatal ember, aztán a nagybácsi. Alig hogy az öreg lefeküdt, a fiatal ember is kezd vetkezni. — »Hisz neked virrasztanod kell!« — mondá a nagybácsi. — »Nem: szükséges« — felelé a fiatal ember »mert láttam az ajtó repedésén át, amint a házigazda a mestergerendáról levett egy vaskos öreg könyvet, abból olvasott, majd leterdepelt és imádkozott.« Ebből a hitetlen fiatal ember megállapította, hogy itt nem kell rablástól, vagy gyilkosságtól félniök.

Vajjon, ugyanolyan nyugodtnak s biztonságban érezte-e volna magát a fiatal ember, ha a

ban ez a legkedvezőbb szám a Biblia terjedésére vonatkozólag.

— **A budapesti német methodista** gyülekezet ifjusági egyesülete Felső erdősor 5. szám alatt minden vasárnap este egynegyed 7-kor összejöveteleket rendez, érdekesítő programmal. Ezen összejövetelekre minden érdeklődő elmehet. Szívesen látott vendég lesz. Kiváló könyvtár is rendelkezésre áll s különböző lapok.

— **Amire jó lesz figyelni.** A németországi ifjuság tudvalevően 16—18 éves korában konfirmáltak, mikor már elég érettek. Az idej konfirmáció alkalmával egy szocialista újság: «Welt am Abend» ezeket írta: «A konfirmáció napjai megint megmutatták, hogy még igen sok munkás szülő gyermekét a felekezettől elposztasztja. A proletár szabadgondolkodók készítesenek egy jelvényt, melynek eladási árából szaporítsák azt a tőkét, mely az egyházból való kilépési mozgalmat támogatja. A jelvénynek ez legyen a feladata: «Ki az egyházból!» Akik ezt a jelvényt viselik, azoknak kötelességük, mindazon munkásokat, akik még nem viselik, addig csufolni, üldözni s terrorizálni, míg nem viselik. Ne menjenek velük korezmába, ne sétáljanak s ne beszélgessenek velük. A szabadgondolkodó munkások fogjanak össze s akkor oly hatalmasak lesznek, hogy egyetlen munkás nem tud akarataknak s rendelkezésüknek ellenszergülni.» Ime, ilyen lélek lakozik a «szabad» gon-

dolkodókban. A vallásoktatást befejező konfirmáció szerintük «elposztasztása» a fiatal lelkeknek. A terror, mellyel minden munkást az egyházból való kilépésre akarnak kényszeríteni, szerintük «szabad» gondolkodás. Bár nyílna ki a szemük!

— **Élnek-e a halottak?** E kérdés felől a szentírás alapján sorozatos előadásokat tart dr. Szalós Artur methodista prédikátor Budapest, VI., Felső erdősor 5. sz. alatt minden csütörtökön este 7 órakor. 1926. október 7: A halálról. Október 14: A halál utáni állapot, alvás-e az? Október 21: Van-e fejlődés a halál után? Október 28: A school, Ábrahám kebe'e, az újtestamentom hívóinek tartózkodási helye. November 4: A paradicsomról. November 11: A feltámadás előtti testről. November 18: A feltámadás. November 25: A feltámadott test minémisége. December 2: A feltámadás ideje. December 9: Az utolsó ítélet. December 16: A menny helye. 1927. január 6: A mennyei szombat. január 13: A pokol. január 20: A mennyei Jeruzsálem. **Az előadások nyilvánosak. Belépődíj nincs!**

— **Két nagy indiai ember találkozása.** Rabinranath Tagore és Sadhu Sundar Singh az utóbbi években sokat jártak a keresztény Nyugaton, s mindenfelé tartottak előadásokat. Az előbbi nagyvív világnézelésének igyekezett híveket szerezni, az utóbbi pedig Jézus evangéliumát hirdette. Egy dé'francziországi kikötőben találko-

házigazda a pálinkás üvegel szopogatta volna avagy egy modern ponyvaregényt forgatott volna?

Azt mindenki tudja, hogy biztonságban érezheti magát ott, ahol a bibliát olvassák, mert ott jobbak az emberek.

Ha tényleg igaz lenne, amit szintén szoktak mondani, hogy a biblia rossz könyv, akkor ott találnók a rossz emberek kezében. A nagyvárosok rendőrszolgálatában és törvényszékein ott vannak az ugynevezett »tolvaj számszám muzeumok«. Van ott különböző álkules, feszítő vas, ráspoly, tör, revolver stb. De nincs a tolvaj számszámok között biblia. Ha a biblia rossz dolog volna, akkor ezek a rossz emberek, a tolvajok, s betörők az egyik zsebükből revolvert dugnának, a másikba pedig bibliát. De ilyen még nem hallottunk.

Szinte önkénytelenül vétődik fel a kérdés, honnan jött, hogyan keletkezett ez a sajátságos könyv?

Häckel, a híres jénei tanár egy »Welträtsel« című könyvet írt. Ebben kitér az újtestamentum keletkezésére is. Häckel azt mondja, hogy az újtestamentumot 325-ben a niceai zsinaton állították össze. Még pedig igen érdekes módon. Akkoriban ugyanis, mondja ő, egész csomó evangéliumi és levél volt, igazi is, hamisítvány is. Senkisémet tudott az igazi és a hamis között különbséget tenni. Erre az összes iratokat a földre

helyezték s inádkoztak, hogy amelyik igazi, az emelkedjék az uracsorai asztalra, a hamis pedig maradjon a földön. Az igaziak tényleg az asztalra ugrottak s ezzel hitelességük be volt bizonyítva!

Lehetséges, hogy egy professzor ilyet talál fel olvasóinak? Az egész nem egyéb mesénél, amit egy Pappus nevű műszteri öreg professzor talált valamikor egy régi görög kéziratban. De ma ilyet, mint a modern tudomány felfedezését kurtölik világgá.

Történelmi tény, hogy az egyházi atyák már a niceai zsinat előtt ismerték az újtestamentom iratait.

De most nem akarok a biblia valódisága és hitelessége mellett más bizonyítékot felemlíteni, mint amit maga a biblia ad a kezünkbe. Pál leveleiben azt olvassuk: »Köszönetet írok az én tulajdon kezemmel. (II. Tess. 3. 17.) János első levelében ezeket írja: »Aki vala kezdetben, kinek beszédét mi hallgattuk, kit a mi szemünkkel láttunk, kire néztünk, és kit a mi kezünkkel tapasztaltunk, azt hirdetjük néktek.« (I. Ján. 1. 1.)

Ez volt a tanítványok bizonyágtétele, hogy ők Jézus életének, halálának s feltámadásának tanúi voltak. Mesterükért szívesen adták életüket is. Az olyanok, akik hitükért életüket képesek feláldozni, nem lehetnek csalók, vagy hazugok.

tak. Rabindranath Tagore hazafelé indult, Sundar Singh pedig éppen megérkezett. Akkor a keresztyén megkerdezte a pogányt: »Mit hirdettél a keresztyén Nyugatnak?« — »A mi indiai világnézeteinket.« »Hiszen nincs is egységes indiai világnézetünk. Mint mindenütt, így Indiában is vannak materialisták és idealisták, istenhívők és istentagadók.« Ezt Tagore elismerte. Akkor meg ő kérdezte Sundart: »Hát te mit fogsz a Nyugatnak hirdetni?« — »Semmi mást, mint a megfeszített Jézusnak evangéliumát, aki úgy Indiának mint az egész világnak Üdvözítője!«

A kettő közül Sundar Singh hozta a művelt Nyugatnak az értékeesebb tanítást!

— **Kommunizmus.** 1864-ben Merenszky misszionáriust az egyik afrikai néger törzsfőnök arra kényszerítette, hogy a keresztyén négerekkel kivándoroljon. Merenszky a kis csapattal egy teljesen lakatlan helyre költözött. Egyiküknek sem volt semmije, tehát igazán egyenlők voltak, nem volt közöttük szegény vagy gazdag. Nemsokára szántóföldet kaptak, mindenki egyforma darabot. Mi volt látható 10 év múlva? Az, hogy ő közöttük, akik mint teljesen egyenlő emberek kezdtek munkálkodni, voltak gazdagok, akik jólétben éltek, ökrös fogaton jártak; s voltak szegények, akiknek nem volt több vagyonuk, mint azelőtt 10 évvel. Vajjon ki volt ennek oka?

Komoly gondolatok a halálról.

Ejjel van s amint álomból hirtelen felserkenek, a szoba sötétje nehezedik reám. Szinte nyomasztó ez a nagy feketeség s csak az óra ketyegése s a gyerekek egészséges szuszogása tesz barátságosabbá. Tik-tak, tik-tak siet szaporán a sir sötétsége felé és a kicsinyek minden egyes lélekzete egy-egy lépés a koporsóhoz. Azután jönnek a gondolatok. Ide somfordál hozzám a bűn és suttogni kezd. Távozz. És eközött, hogy a következő percben más köntösben próbáljon támadást intézni. Nem, nem. Az Ur Jézus nevében távoznod kell. Távozik és jönnek más gondolatok. Nem a földi életről, nem a hétköznapi gondokról, nem a gyülekezetről, hanem a halálról, a sirról. Igen, a sir az is ilyen fekete és sötétséggel töltött lesz, mint a szoba. De ott nem lesz óraketyegés, nem lesz egészséges gyereksuszogás. No de addig, hogy is lesz az? Lehet, hogy éppen így fogok feküdni, mint most s látni fogom, amin aggódó arccal suttognak körülöttem. Talán mellettem fog ülni a feléségem kísértet szemekkel s örli elfáradt festemről a halálverejtékét, azután, ha elhaló hangon szólok is valamit, hozzá kell hajolnia, mert már nincs erőm hangosan szólani. Azután a szerkezet mind lassabban, lassabban működik, Oda gyűlnék az

Kizárt dolog, hogy valaki egy hazugságért halálba megy.

Az apostolok is, meg Jézus is, mindig hivatkoznak az Ótestamentumra, úgy, hogy ez a kettő egymással szoros kapcsolatba kerül. Szépen látjuk, hogy a jövődőlés mint megy teljesebbé. A biblia nem meséket tartalmaz, hanem történelmet.

Egyesek azt mondják talán, hát csak tartalmazzon a biblia történelmet, de én nem találok benne semmi különösét — avagy istenit. — Ellenkezőleg.

Csak nézzük meg, milyen emberekről beszél a biblia. Ott van Noé, herugott; Dávid házasságtörő és gyilkos volt. Salamon bálványimádó volt; Péter megtagadta az Urat; Júdás eladta 30 ezüstart. Igazán szép emberek, akikről a biblia beszél.

Igaz, akikről itt szó van, azok nem valami jó emberek. De vajjon nem olyan emberek ezek is, mint amilyenek a mai emberek, szegény, elveszett, bűnös emberek? Péter megtagadta az Urat, vajjon ez ma már nem fordul elő? A ti zenkettő közül az egyik tolvaj és áruló volt, ma nincsenek tolvajok és árulók?

Eppen ezek a történetek bizonyítják a biblia isteni eredetét. Ha egy istenfélő tudós teológiai tanár írta volna a bibliát, vagy egy fős-

peres, vagy püspök és a kerületi, meg egyetemese gyűlések revidálták volna, akkor ezek a történetek bizonyára kimaradtak volna! Ezek az urak egész biztosan azt mondták volna: »Minek örizzük meg egy bűnös történetét az utókor számára. Elég rossz, hogy megtörtént, boricuk rá a szeretet fátyolát, ne beszéljünk a halottakról csak jót!« Tudom, hogyha az emberek ilyen módon írták volna bibliát, akkor csupa makulátlan jellemet tártak volna elének; csupa éretnyes emberekről írtak volna, akik hozzánk bűnös emberekhez nem is hasonlítanak. Mi csodálnók ezeket az ideális jellemű embereket, de nem tudnók őket követni.

Isten pártatlan keze írta meg a bibliát. Ő nem szépít. Ő nagy embereiről is könyörtelen igazságossággal ír. Nem, a biblia nem emberi tákolmány, mert az emberek nem így írnak!

Hogy a biblia nem emberi tákolmány, azt onnan is tudjuk, hogy a jövőről beszél. Az emberek nem tudják a jövőt. Szeretnék tudni, azért táncoltatnak asztalt s csinálnak 'öb befélét. De a spirítiszták szellemei is nagyon óvatosak, mikor jövődől dolgokról beszélnek, inkább szeretnek a múltból beszélni. Ez biztosságosabb is. A jövőbe a ma oly óvatos spirítizmus sem lát.

De a biblia belelát a jövőbe. Tudjuk, hogy a biblia előre megjövendölte Jézus életét a leg-

ágyam köré. Az Irásból olvasnak s imádkozunk. No most. Megáll a szív. A kezemet összekulcsolják. Többé nem mozdulok...

Tik-tak, tik-tak. Siet az óra s a percekkel tovább sorakoznak a gondolataim. Ott fekszem a halottas ágyon. Sietnek az orvoshoz a bizonyítványért, onnan a halottkémhez, onnan a temetésrendezőkhöz. En csak fekszem mozdulatlanul. Azután jönnek, megmozdítanak. A fejem, s kezeim lehanyaglanak mint a fabábué. Koporsóba tesznek. Azután fölraflatoloznak. Talán négy gyertya is fog égni. Jönnek az ismerősök, rokonok. A feleségem vörösre sirt szemekkel fogadja őket. Kérdezősködnek az utolsó órákról, a temetésről. Lábujjhegyen jönnek a koporsóhoz, mintha félnének, hogy felébrednek. Ne féljétek! Virágot hoznak. A virágot leteszik a koporsó elé s amint felém fordulnak s rám néznek, megállapítják, hogy éppen olyan vagyok, mintha aludnék. Azután, amint kifelé ballagnak, az ajtó melletti sarokból feljűk mosolyog a koporsóm födéle, rajta cifra betűkkel — «Élt ennyi és ennyi évet». Estére megszűnik a sok látogatás, magamra maradok.

Tik-tak, tik-tak. A temetés napja van. Még délelőtt láthatnak, mert délután már leszögezzük s ezt az éjszakát már a föld alatt föllőm. Ujra jönnek. Ejnye, ejnye milyen fölfordulást is csinálnak. Várják a jelkézt. Pontosan megérkezik. És kezdődik a szertartás. Így kezdi. Az Ur Jézus nevében megkezdjük hajotti ün-

nepségünket az ennyedik énekkel a Hozsannában. Felhangzik az ének, azután folyik tovább, ima, ének, prédikáció. Talán felcsuklik egy-egy zokogás is, de én már nem hallom. A koporsómat lezárták. Azután odavisznek a gödörhöz. Felhangzik egy ének és az ének hangjai mellett kerülök le a gödör fenekére. s még a dallam erősen, bátran hasítja a levegőt, hogy a füleken át a szívhez jusson, addig, mint egy rendszertelen dobpergés, hull a göröngy a koporsómra. Már kész a sir. Most Jeszurja a sirásó a keresztet, s elhelyezi a koszorút. Szakértően igazgatja. A család még egy kis ideig elszomorkodik a sirnál, azután csendesen haza ballagnak. Ugyan mikor is lesz a temefésem napja? Talán egy fehér, hideg, zimankós, télen, vagy ébredező tavasz idején, aranykalászos, rekkenő nyári napon, vagy talán szomorúan zizegő, bágyadt őszi időkben, amikor egy-egy lehulló fa levél int majd fáradtan búcsút koporsómnak.

Csing-csing-csing. Felriaszt az ébresztő. Fél hat. Megint reggel van, fel a munkára. Készülni a halál napjára. Igen, mert eljő. Lehet; hogy nem is így, ahogy leirtam. Lehet, hogy kórházban vagy hajón vagy vasuton vagy idegenben ér a halál. De eljön. Csak jöjjön. Készen várom.

Azt mondja az Ur Jézus: «Ki benne hisz, ha meghal, is él.» — Ő mondta, s amit Ő mond, az úgy van. Ki benne hisz, nem lát halált soha

apróbb részletek születésétől haláláig. Mész olyan részleteket is előre leirt a biblia, hogy a katonák Jézus ruhája felett sorsolni fognak. Honnan való ez a bölcsesség?

De még inkább csodálkozunk, ha az egyes őrszázadokra és városokra vonatkozó jövődöéseket nézzük. Babel tényleg romokban hever a mai napig. A hatalmas Ninive pusztasággá lön. Az egykor oly hatalmas Egyiptom igénytelen királyság. (Ezékijel 29. 14.) Nem csodálatos ez? Baby'onia és Assyrta, a nagy világbirodalmak eltűnnek, a rómaiak birodalma is megsemmisült, de Egyiptom évezredek után még ma is áll. De nyomorult a létezése, nem tud sem élni, sem meghalni.

Ha pedig Izrael sorsát nézzük, vajjon nem csodálatos-e? A népek történetében hallatlan valami, hogy egy nép, amelynek nincsen hazája, nincsen közös nyelve, mely szét van szórva az összes népek közé, hogy az még mindig létezik. Sokkal nagyobb és hatalmasabb népek nyomtalanul eltűntek, de Izrael, bár elnyomták, üldözték évezredekken át, mégis él, s hovatovább fejlődik és erősödik. Ha meggyőződünk arról, hogy mindent előre megjövendölte a biblia, akkor kételkedhetünk e még isteni eredetében? (V. Móz. 28. 64.)

Nemde, oly könyvet nem írhatott ember,

mely ilyen valószínűtlenségeket jövendöl s akkor ezek a valószínűtlenségek évezredek múlva beteljesednek szóról-szóra.

Mi ezt a csodálatos könyvet bibliának nevezük, vagyis ez annyit jelent: *Könyv*. Tulajdonképpen nem is egy könyv, hanem könyvgyűjtemény. Hatvanhat könyvből áll, melyet 30, vagy 40 ember írt. Ezek a különböző könyvek együttesen egy egészet képeznek, melyből egyetlen egy könyv sem hiányozhatik.

Tényleg úgy van, hogy minden könyvből egy és ugyanaz a lélek szól. Minden könyv egy önálló egész, s együttvéve is egy egészet alkotnak.

Ez igen feltűnő, ha elgondoljuk, hogy kik voltak a biblia szerzői. Királyok és fejedelmek, költők és bölcsék, bölcsészek és államférfiak, halászok és vámszedők.

Az egyik Egyiptom minden bölcsességében jártas, a másik Baby'onia tudományában; az egyiket Jeruzsálem irásfudó emberéi tanították, a másik csak falusi iskolát végzett. Alig tudunk magunknak egymástól különbözőbb embereket elképzelni, mint a biblia szerzői voltak. S mi minden van ezekben a könyvekben: Történelem, jövendölés, jogtudomány, erkölcstan, bölcsészet, költészet, egészségügy, államtudomány sfb. Micsoda zürzavaros könyv lenne az, ha nem a biblia volna.

örökké. Hát akkor ez nem rémes, nem borzalmas, mert Ő készít hajlékot. Hiszen akkor az valóban ünnep, amikor felhangzik a koporsóm fölött — «Tudom, az én Megváltóm él, hajléka készen vár rám.»

Mondd, kedves testvérem, tényleg tudod te azt, hogy a Megváltód él? Biztos vagy abban, hogy hajléka készen vár rád? Most pedig kedves testvérem, lehet, hogy amikor e komoly gondolatokat olvasod a halálról, borzongva, rossz-kedvűen dobod félre e lapot. Micsoda beszéd? Haláltusa, halál, temetés, sir. Ki gondol erre? Hiába dobod el ez irást, hiába hessegeted el e gondolatokat, a halál jön. A te órád is így tesz: tik-tak... Egy lépés — tik-tak. Megint egy lépés ad temetésed napja felé. Akármennyire nem tetszik, mégis elérkezik. A halál nem kérdez léged. Nem törődik a véleményeddel. Nem sajnálkozik félelmeden. Jön. És jön.

Nincs menekvés, csak egy, a názáreti Jézus (Krisztus, nincs más, ki megnyugtasson, csak Ő. Csak Ő általa kiálthatod a sompolygó halál felé:

— Halál, hol a te fulánkod. Pokol, hol a te diadalmad? — Nincs. Az Ur Jézus nem engedi, hogy az a fullánk megcsipjen, nem engedi, hogy a pokol diadalmaskodjék. Csak akarod kell s akkor Ő e nehéz órában, amikor mindenki tehetlenül fog melletted állani, erős

Gondold csak el, hogy 66 orvosi könyvet írni 30 vagy 40 orvos. Ezt a 66 könyvet egy könyvbe foglalják össze s aztán eszerint gyógyítanak a beteget. Egész biztosan belepusztulna. Vagy gondold el csak, hogy 35 ujságíró politikáról írna egy könyvet: konzervatívok, liberálisok, demokraták, nacionalisták, szocialisták, kommunisták stb. s e szerint a könyv szerint kormányoznának egy államot! Ez lehetetlen!

Továbbá tekintetbe kell venni, hogy a biblia megírása 1500 évig tartott. Más könyv, ha 20-30 éves, akkor már elévült. Ha egy ujság 8 napos, akkor már semmi értékes nincs benne. De a biblia könyvei értékesek maradnak amíg a világ áll. A biblia soha el nem évül. Ma éppen olyan friss és életerős, mint évszázadokkal ezelőtt. Ez a régi könyv olyan hatással van a világra, mint semmilyen más könyv.

Vajjon hallottál e már olyan emberről, aki azt mondta: Mindaddig boldogtalan voltam, míg nem tanultam számtant. Amióta azonban megtanultam a számtan szabályait, azóta boldog vagyok, azóta békeség honol a szívemben. Én ilyen emberről még nem hallottam.

De azt már hallottam, hogy valaki azt mondta: Bűnös voltam; édes anyámat szomorítottam családomat részegeskedésemmel tönkretettem; szenvédelyem rabja voltam, mindaddig, míg a biblia

karjával támogat, áttört kezével megvéd. Oh, akard, kedves testvérem megismerni Őt, hogy Vele léphesd át az öröklét kapuját.

I—j—ő.

A vagyoni nem boldogít. A fővárosban lakott egy nagyon gazdag ember; volt vagy 30 háza. Feleségével és 9 éves leánykájával élt. A szerencse mindenben kedvezett neki, de azért nem volt boldog, mert hite nem volt. Egy nap felkereste őt egy lelkész, aki az örökletről — Istenről — üdvösségről beszélgetett vele. A gazdag ember csak nevette a lelkész beszédét s végül odalépett pénzes szekrényéhez s azt mondta: «Látja, tiszteletes ur, ez az én Istenem, ez mindenben megsegít.» A lelkész szomorúan távozott. Pár hónap múlva a lelkész ettől a gazdag embertől egy levelet kapott, melyben magához kérette. Mikor odament a szép palotába, férj is, feleség is gyászruhában fogadták. A gazdag ember elmondta, hogy 9 éves leánykájá meghalt. Beismerte, hogy Isten, akiben kételkedett, hatalmasabb a pénzeszekrényénél. Beismerte azt is, hogy a pénze nem tudja őt felvidítani,

nem került a kezembe. Attól a pillanattól fogva más ember lettem. Feleségem sápadt orcája azóta megint virul, az ablaktáblák azóta egészek, holott azelőtt, papírral, vagy rongyokkal voltak betömve. Az asztalon kenyér, a kályhában tűz, ünneplő ruha a szekrényben és békeség a szívben. Mindez azóta, amióta a bibliát ismerem!

Mit szólsz ehhez kedves barátom? Nem akard te is megismerni ezt a csodálatos könyvet? Nem akard ennek a könyvnek átalakító hatását saját életedben is megtapasztalni?

Egész biztosan tudom, ha elhatározod magad a biblia szerinti életre, hogy akkor te is boldog ember leszel. Kísérelj meg. Legalább egy fél, vagy egy egész évre. Mit gondolsz, mi lenne, ha lakóhelyed minden népe egyszerre a biblia szerint kezdene élni? Akkor a törvényszéki birákat el lehetne bocsátani, mert nem lennének perek. A rendőröket és csendőröket is elbocsáthatnák, mert nem lenne veszekedés, verekedés és éjjeli csendháborítás. A bőrtön is üresen állna. Szóval igen ideális állapotok lennének. A többi falvakból és városokból pedig hozzátok tódulnának az emberek, különösen az öregek, akik utolsó éveiket szeretnék csendben eltölteni. Építkezni kellene, a föld értéke növekedne, munkaalalom keletkezne, szóval általános jólét köszöntene be. Igaz, hogy

mint azelőtt gyermeke mosolya s beszédje! Sok gazdag, ki Isten helyett a pénzt imádja, így jár, mint a 30 háznak tulajdonosa.

Aki szerette ellenségét. A Fidzsi szigeteiken egy Zefanja nevű megtért keresztyén az egyik szomszédjánál a fellamadott Jézusról tett bizonyítást. Ez felkapott egy agyagfazekat s úgy vágta fejbe Zefanját, hogy a nagy fazék ezer darabra tört. Zefanja nagy szomorúan hazament, leborult s elpanaszolta az Urnak a dühös szomszéd bánásmódját. Ugyan ott látta a falon függni bunkósbotját, mellyel pogány életében nem egyet a másvilágra küldött, de ugyanakkor eszébe jutott Jézus ezen szava: Szeressétek ellenségeiteket. Körülnézett, mit is tehetne? Egy szép nagy fazékon akadt meg a szeme, fogta s átvitte a dühös szomszédnak, mondván: «az elébb eltört a fazékad, ime, szívesen adom az enyémet, legyen a tied!» A szomszédot ez annyira meghalotta, hogy bocsánatot kért előbbi tettéért s egyuttal megkérte Zefanját, tanítsa őt ebből a könyvből, mely ilyen szép cselekedetekre tanítja és képesíti az embereket.

Tetté-e te is már Zefanja cselekedetéhez hasonlót?

Azt szokták mondani, hogy egy gyermek soha sem tudja egy szülőnek gondoskodását s jótéteményét meghálálni. Mit gondolsz, az Urnak meghálálhatod egy kényszerrel, kelletlenül oda dobott alamizsnával az ő kegyelmes gondoskodását?

a mozi és a korema tönkre menne, de ezem lenne nagy baj.

Nemde magad is belátod, hogy ahol a biblia uralkodik, ott békesség s boldogság honol. Azért kezd meg te a biblia szerinti életet. Ha arra akarsz várni, míg azok kezdenek bibliai életet, akik a koresmákban s az utca sarában fetrengenek, akkor sokáig kell várakoznod. Kezd meg te!

Kérlek kezd a bibliát olvasni s élj a biblia szerint!

Esetleg azt az ellenvetést teszed, hogy ugysem érted meg. Persze hogy nem fogod megérteni, ha egyszer elől, aztán a végén, majd a közepén olvasod. Bizonyos rendszer szerint kell a bibliát olvasni, akkor megérled. Olvasd imádkozva, összefüggésben s akkor mind világosabb lesz előtted. Mindig szebb és szebb lesz a tartalma. Egyszer csak felfedezed, hogy az ő meg az újtestamentom is Jézus Krisztusról szól. Ha pedig ezt felfedezted és megismerted Jézust, akkor boldog vagy.

Evekkel ezelőtt egy olasz káplár hazafelé halagott. A lámpa fénye rávilágított egy földön heverő papirosra. Felvette s a lámpa világa mellett elolvasta. Az elolvasottak nagy hatással voltak a lelkére. Mi volt az, amit olvasott? A római levél 7. részének a vége s a 8-ik rész kezdete. Ettől a pillanattól fogva megváltozott a káplár élete.

HOL ÉS MIKOR TARTUNK ISTENTISZÁJTELETET

Budapest, VI. Felsőerdősor 5. földsz. Vasárnap d. e. 10 d. u. 5. kedd d. u. 5.

Budapest, VI. Felsőerdősor 5. I. em. Vasárnap d. e. 10 csüt. este 7.

Budapest, Országbíró-ut 12—14. Vasárnap d. u. 3 Szerda este 7.

Borjád. Vasárnap d. e. 10. este 8. Átán vas. d. u. 4.

Dombóváron, Bezerédi-u. 27. vas. és péntek este 8.

Döbrökőzön. Minden második vasárnap este 8.

Györkönyben vas. d. e. 10. este 8. Szerda este 8.

Kispesten, Nagy Sándor-u. 5 sz. Vasárnap d. u. 4. Kedden este 7. Péntek este 7.

Kaposszekcső. Vas. d. e. 10. szerda este 8.

Kaposvár, Németh István-u. 2. vas. d. u. 4. csüt. este 8.

Miskolcz. Ujvilág-utca 44. vas. d. u. 4. szerda este 7.

Nyiregyháza, Dessewffy-tér 10. sz. Vasárnap d. e. 1/2 11, este 7. Szerda és péntek este 7.

Nagykálló és Kétszázó minden vasárnap d. u. 4.

Nagyszékely. Minden második vasárnap d. e. 10.

Kiadó: „Keresztyén Könyvesház” k. f. Szövetkezet
Budapest, VI., Felsőerdősor 5. szám.

A szerkesztésért felelős: WALLRABENSTEIN JAKAB.
Kiadóhivatal: Nyiregyháza, Dessewffy-tér 10. szám.

Ő lett a későbbi híres katona evangélista: Capellini Luigia, aki ezeket vezetett Krisztushoz.

Amit olvasott, csak egy lapocska volt a bibliából s mégis milyen nagy hatása volt! Te elolvashatod az egész bibliát. Olvasd el s megáldd, hogy oly isteni erő van benne, mely téged is boldoggá tesz.

Szavaimat zárom. Mikor Kolumbus és lársai az Orjokko folyót először látták, azt mondta egyike utitársai közül, hogy hátha mégis nem földrész, amit felfedeztek, hanem csak egy nagy sziget. Akkor Kolumbus azt mondta: Nem, ily nagy folyó nem folyik egy szigeten. Ez a folyó magában kell, hogy foglalja egy óriási földrésznek sok vizét!

Igy vagyunk ezzel a hatalmas folyóval is amit bibliának nevezünk. Ez a könyv nem az emberek szívéből jött, hanem az isteni bölcsesség, szeretet és kegyelem örök mélységéből.

Oh fogadd el, mint Istennek ígését, amely által hozzád szól az Isten. Legyen ez az Ige, lábaidnak szöveteke, mely megmutatja a boldogsághoz, békességhez és örök élethez vezető utat!

Oh igen, higgy a bibliában. A biblia adja néked Isten szent és örök ígését!